תרומת, ג) נלקמן פג: זבחים נז:], ד) נע' בספר קרבן אהרן

לקולא ועי' בכ"מ:

מוסף רש"י

אחד שלא יטול פרוס. וכמיב לחל שלל ימן לו פרוסה (פחחים לום). שלא יטול מקרבן על חבירו. דמכל מין ומין בעי למישקל

מדא חדא, מחמן חדא ומחלות חדא ומרקיקין חדא ומרבוכה חדא, אבל לא שקיל

מחד מין כלכד על חלתה (נדרים יב:). שכל מה

מביא

ז א מייי פיע מסלי מעסייק והקריב ממנו מן המחובר. פירש בקונטרס שיהיו כולן כלי הלכה כלי הלכה כלי החובר ב נמיי שם הלכה כבן: האח כמו ממנו דכתיב גבי תרומה (במדבר ית) ובהקומץ רבה הב מייי שם הלכה ו: בעלמה כמו ממנו דכתיב גבי תרומה (במדבר ית) ובהקומץ רבה

יי שם הלכה יג ופסק (לעיל כד.) משמע כפירוש הקונט' דדרשינן גבי מנחה והרים ממנו בקומלו מן המחובר שלה יביה עשרון

בשני כלים ויקמוץ ומיהו התם נמי בעי נגיעה כדאיתא בההיא שמעתא גופה דאפי׳ בכלי אחד אי לא נגע מיבעיא לן התם בעשרון שחלקו בביסא מהו לקמוץ מזה על זה צירוף דאורייתא או דרבנן: ואל יוביחו בכורים שיש אחריהם תרומה. ומהלי טעמא נמי ליכא למילף מתרומה גדולה: מאר מחובר איכא. פירש בקונטרס דס"ד דהאי דפריך דבתחילה היה מנתח הבשר ואחר כך נוטל האימורים וקשה דאכתי יכול להקיף או בכלי אחד כדפירש לעיל בקונטרס ונראה לפרש דפריך למה כום: קרא דפשיטא דמחובר

רבינו גרשום

שלא יטול מקרבן על חברו. שלא יטול ד׳ חלות תרומה טיא טויד י היהוד הודבה ממיז אחד על השאר: ממנו שהרי כבר נאמר והקרבתם ממושבותיכם תביאו לחם תנופה ומה ת"ל תביאו שכל מתרומת חלה: דכתיב חלה תרימו תרומה והיא א' מכ"ד: או דילמא בו וחמישיתו. בו ומתו בו ולא באחר. וחמישיתו ולא על

שימה מקובצת

ן 6] [אי מה להלן שני עשרונות]. אשתי הלחם קאי [ונראה] לפרש ת״ל תהיינה דכתים [וכיון] דכתים . בה ריבויי ויש לפנינו לדוו

מתני' מכולם היה נוטל אחד מעשרה תרומה שנאמר יוהקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' 6אחד שלא ימול פרום מכל קרבן שיהו כל הקרבנות שוות שלא ימול מקרבן על חבירו ילכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה והשאר נאכל לבעלים: גמ' תנו רבנן והקריב ממנו מן המחובר אחד ישלא ימול פרום מכל קרבן שיהו כל הקרבנות שוות שלא יטול מן הקרבן על חבירו תרומה לה' איני יודע מכמה היא הריני דן נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר מעשר להלן מה מעשרה מעשרה אף כאן אחד מעשרה או כלך לדרך זו

נאמר כאן תרומה ונאמר בבכורים 3תרומה אמר מה להלן אין לה שיעור אף כאן אין לה שיעור גראה למי דומה דנין תרומה שאין אחריה תרומה מתרומה שאין אחריה תרומה ואל יוכיח בכורים שיש אחריהן תרומה או כלך לדרך זו דנין תרומה הנאכלת במקום קדוש מתרומה הנאכלת במקום קרוש ואל תוכיח תרומת מעשר שנאכלת בכל מקום תלמוד לומר ממנו תרומה לה' וכתיב בתרומת מעשר ממנו יתרומה לגזירה שוה למדנו לתרומה שהיא אחד מעשרה אבל איני יודע מכמה היא חלה הריני דן נאמר כאן לחם ונאמר להלן בשתי הלחם לחם מה להלן עשרון לחלה אף כאן עשרון לחלה או כלך לדרך זו נאמר כאן לחם ונאמר בלחם הפנים כלחם מה להלן שני עשרונות אף כאן שני עשרונות נראה למי דומה דנין מנחה הבאה חמץ עם הזבח ממנחה הבאה חמץ עם הזבח ואל יוכיח לחם הפנים שאינו בא חמץ עם הזבח או כלך לדרך זו דנין מנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן ממנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן ואל יוכיחו שתי הלחם שאין באות אלא מן החדש ומן הארץ תלמוד לומר יממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים ישאין תלמוד לומר תביאו ומה תלמוד לומר תביאו שכל מה שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא לחמץ עשרה למצה מנין תלמוד לומר יעל חלות לחם חמץ נגד חמץ הבא מצה נמצאו עשרים עשרונות לחמי תודה עשרה לחמץ ועשרה למצה יכול עשרה שבמצה לא יהו כולן אלא ממין אחד תלמוד לומר יאם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה יו חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת מרבכת וגו' נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין ושלש חלות לעשרון ונמצאו לחמי תודה ארבעים נוטל מהן ארבע ונותן לכהן והשאר נאכלים לבעלים אמר מר והקריב ממנו מן המחובר אלא מעתה דכתיב יואת כל חלבו ירים ממנו התם מאי מהובר איכא כדרב חסדא אמר אבימי דאמר רב חסדא אמר אבימי ישלא ינתח בשר קודם שימול אימורין אמר מר נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר תרומה ונילף מתרומת ימדין ידנין תרומה הנוהגת לדורות מתרומה הנוהגת לדורות ואל תוכיח תרומת מדין שאינה נוהגת לדורות ונילף מתרומת יוחלה תנא דבי ר' ישמעאל דנין דבר שנאמר בו ממנו יוֹ ֹס (תרומת ה' מדבר שנאמר בו תרומה לה') לאפוקי תרומת חלה דלא נאמר בו ממנו תרומה לה' בעי רבא תרומת לחמי תודה חייבין עליהן מיתה וחומש או אין חייבין עליהן מיתה וחומש כיון דאיתקש לתרומת מעשר כתרומת מעשר דמי או דלמא ייבו וחמשיתו מיעם

רחמנא מדמעת או אינה מדמעת יתיקו אמר מר ת"ל תהיינה מאי תלמודא

שלא יטול מקרבן על חבירו: גב" מן המחובר. דבעינן שיהו כל החלות ביחד דף כ"ה ע"ב מ"ש וע' ל"ק], כ) [מרומה לה' מדבר שנאמר בשעת תרומה: איני יודע מכמה. חלות הוא נוטל אחת: בבכורים תרומה. דאמר מר ופסחים לו:) ותרומת ידד ודברים בו ממנו תרומת ה' כצ"לו. ו) ל"ל על חלת לחם חמץ והס"ד ואח"כ ד"ה מה להלן יב) אלו הבכורים: מה תרומה דבכורים אין לה שיעור. כדאמרינן (פאה פ"א מ"א) אלו ושרוו כו' נושרונים כו' והמ" דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים דכמה שירלה מביא: שאין אחריה תרומה. דכיוו שנטל תרומת מעשר איו מפרישיו שוב ממנה מרומה אחרת: שיש אחריה **מרומה.** שהרי עדיין יש לו להפריש כל מרומומיו: **דנין.** (ג) מרומת לחמי מודה ל"ק, י) ל"ק מ"ו, כ) דברים יב, ל) [ויקרא כג], מ) חלה פ"ב

בותבר' מכולן. (א) לחמי תודה היה נוטל אחד מעשרה: שיהיו כל א) נדרים יב: ולעיל עו. פסחים

הקרבנות שבלתתי תודה שיין בהפרשת תרומה: שלא ישול **מקרבן.** זה ליגדהי ובעיקופות: 20 מקר תרומה על חבירו שלא יטול (כ) מזה שנים ומזה לא כלום משום דבעינן מרומת, ב) ולקתן פג: זבמים

הנאכלת במקום קדוש שנאכלת בירושלים מתרומת בכורים הנאכלת בירושלים: **מלמוד**

מרומה לה' לג"ש דכתיב בלחמי תודה ממנו

תרומה לה' ונאמר בתרומת מעשר (במדבר

ית) והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר וגו':

אכל איני יודע מכמה. קמח הוא עושה

סחלה של חמץ: נאמר כאן לחם. חמץ 1).

מודה ושתי הלחם באין מנחת חמץ עם הזבח: מה להלן עשרון לחלה. דכתיב (ויקרא כג) (שנים ושני) ¹⁾ עשרונים ^(ד) וגו':

לחמי תודה ולחם הפנים באות מארץ

ומח"ל ושתי הלחם אין באות אלא מן הארץ דכתיב בהו (שם כג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה מה תלמוד לומר תביאו

שהרי כבר נאמר (שם) והקרבתם מנחה

חדשה ומלי למימר ממושבותיכם לחם תנופה ומה תלמוד לומר תביאו שכל שאתה מביא

ממקום אחר כעין זה חמץ ועם הזבח יהיו

עשרונים ותו לא אף כאן שתי עשרונים ותו לא: **תלמוד לומר תהיינה**. יתירה

הלחם יליף לחודה דאם אינו ענין לב' הלחם דהא כחיב שתי עשרונים תנהו ענין

לחמץ שבחודה דליהוו עשרה עשרונים: למדנו י' לחמץ. משתי הלחם שהוא חמץ

(ה) ד] תהיינה ח) בחמץ כתיב יי למלה

מנין: נגד חמן הן ע) הכא. דכתה שמביא

סולת לצורך חמץ (ו) הבא מצה: י' לחמץ.

נפקה לן משתי הלחם י׳ למנה מדרשה ו] לנגד חמן הבה מנה: **הלמוד לומר הם**

על חודה וגו'. בהאי קרא כתיב ג' מיני מנה: מן המחובר. משמע שיהא הכל שלם המ' חלות שלם והתרומה דבשעת

תרומה יהא הכל שלם והיינו דפריך אלא מעתה וכו' הכא ') (נמי) מאי מחובר איכא

(ו) דקס"ד שהוא מנותח בשעת שנוטל החלב: שלה ינחח בשר קודם כו'.

וכה"ג הוי מחובר בשעת הפרשה: ונילף

מסרומת מדין. דהוים אחד מני: ולילף מתרומת חלה. דהוי אחד מארבעים ושמונה: בו וחמשימו כו'. ומתו בו

מדמעת. כשאר תרומה שאם נפלה לתוך

חולין שיהא לריך להעלותה באחד ומאה דגבי דימוע לא אשכחן מיעוט בקרא: מאי

מלמודה. היכי משמע מן תהיינה י' עשרונות:

רש"י כת"י

רש"ר כת"ר
מרוב" נועל אחד. הכסן נועל אחד מעשרה
מרומה: שיהיו כל הקרבנות. כל ממנין יהיו
שוין עשר חלומ: של יעול. תרומה: מקרבן
שוין עשר חלומ: של יעול. תרומה: מקרבן
של פבירו. שאם היה מתין זה חתשה ותמין
זה חתשה עשר לא מפריש מזה על זה:
מין מן המחובר. שיהיה כולן בכלי אחד
ליעול מרומה: איני יודע מכמה. חלות הוא
עועל אחד: ונאמר במרומה מעשר הרומה.

ולה בחחר

וחמשימו ולא על אחר:

היא. ואף על גב דכתיב בשתי

כוה: אי מה

להלן. בשתי הלחם שני

(ויקרא ז) אחד מכל קרבן

תורה אור השלם

1. החקריב ממנג אחד מקל קרבן תרומה ליי לכהן חקר, את דם השלמים לו חקר: ייקרא יד 2. כי את מעשר בני תרומה לתים לעור ליי תרומה התתי לליים לבוקלה של בי אתרם ולבו ליי על כַּן אָמַרְתִּי לְהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ בני ישראל לא ינחלו מחלה: במרבר יח כד בני לא תוכל לאבל בשעריף מעשר דנגף המישף ויצחרף הברת אשר תדר ונדבתיף אשר תדר ונדבתיף ותרומת יודר: דברים יב יו לחם תנופה שתים שני לחם תנופה שתים שני לחם תנופה מתים המין תאפינה בכורים ליי:

תיקרא כג יז ריקרא כג יז לבנה זבה והייתה ללחם לבנה זבה והייתה ללחם לאוברה אשה ליי:

יקרא כד ז יקרא כד ז מקרא כד ז היקרא כד ז הלת לחם המץ יקריב קרבנו על זבח תודת וְהַקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדֶה חַלוֹת מַצוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּמֶן ורקיקי מצות משחים ַּהְּשֶׁבֶּן הַבּּבוּת בְּשְׁבֶּוּ בִּשְּׁבֶּן וְסלֶת מֻרְבָּבת חַלֹת בְּלוּלת בַּשְּׁבֶּו: ויקרא ז יב 8. וְאַת כָּל חָלְבּוֹ יָרִים

8. ואת כל חלבו ירים מפנו והקטיר המובחה:
ייקרא ד יט
 ממחציקם הקחרו ווְתַתַּתַה מַּמַּדְרוֹ וְתַתַּתַה לֹּאַלְעַוֹר הַבּהַן תַּרוֹמת ייִי
 לאלעור הבהן תרומת ייִי
 במדבר לא כט
 במדבר לא כט
 1. והְיָה בּאַכְלְבַם מֹלְחם

הארץ תרימו תרומה ליי:

במובו טויט 11. וְשָׁמִרוּ אַת מִשְׁמֵרְתִּי ורא יִשְׁאוּ עֶלָיו חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלְהוּ אֲנִי יְי מְקַרְּשָׁם: ויקרא כב ט מְקַרְשָׁם: ויקרא כב ט

הגהות הב"ח

(מ) רש"י ד"ה מכולן מכל לחמי: (צ) ד"ה שלח וכוי שלח יטול מן אחד שנים ומוה: (ג) ד"ח דנים ותרומה הנאכלת כו' לחמי חודה: (ד"ח מס להלן וכו' וגו' ים"ד ואח"כ מ" הפ״ד וממ״כ מ״ה מנחה הבא מן הארץ כו' לחמי תודה: (ס) ד״ה למדנו וכי! דתהיינה: (ו) ד״ה נגד וכי לנוכך חמך תביא לצורך מנה: (ו) ד״ה מן המחובר וכו' מתי מחובר איכם שהרי מנומק:

גליון הש"ם

, גמ' דנין תרומה הנוהגת לדורות. עיין יומא כד ע"א מוס' ד"ה מתרומת:

הרמותם מתנו תרומת הי לכהן ובלוים כתיב האיקראבמעשרמן המעשר: בכורים שאחריהם סרומה. דלאחר שהביא בכורים כשהוא קולר אמר אבור מרומה ומעשרות: [במקום קדוש]. לחמי חודה ובכורים אין נאכלין אלא בירושלים דכתיב? אא חולה שבריך וורין ודבותין ותרומת ירן: שאוח"ל פכיאה חולה מבואח ומפריש תרומה ומעשרות: [במקום קדוש]. לחמי חודה ובכורים אין נאכלין אלא בירושלים דכתיב? א חודמות ליהו להדבותין ותרומת ירן: שאין מ"ל פכיאה. דהם מו קלהן שבאין מתך: יהיו כזה. עשרון לואה: אי דרש להך באם יהם אחדי משרינה ומול אף כאן במחדה שני עשרונים לעשר חלות: מ"ל. בשהי הלחם הפייה. ולקתן ממכד מליח מלמודא אי דברייה שבייה. ולקתן ממכד מאוד מבייה הלחם המייה. ולקתן ממכד מאוד מבייה היה מבייה את אביאו להם דאוקימנא בלחמי חודה קאי דאי אשמי הלחם לא מלי למכתב יו"ד דהא שמים שני עשרונים כחיבי לו ומפרש במרי המבייה לוא מלות ומפרש לה לוא לא מתרוב לה על מלות לחם מתן: אם משר מלות במיבי לו אחד מכ"ד. בשלם מתרוב המבייה לוא אתרוב במלות מתרוב לא אחד משר במיבי באלם מתרוב המבייה לוא מתרוב לא אחד משר משר במות המבואה ומיבו במיבי באלם מתרוב לא המד משר במיבי באלם מתרוב לא לחד משר במות המבואה ותרוב באלם מתרוב לא המד משר במות המבואה ותחוב באלם מתרוב באלם מתרוב באלם מתרוב לא לחתי חודה ותרומת מעשר כתיב בהו מתנו היובין עליהן מימה. במיד וקרן וחומש בשגב זר האוכל: מסרומה מעליא היא וחייב: או דלמא. מישע רחמנא גבי תרומת הבואה ותחו בדאי ולא ממשיםו דאחרינא:

משבר דמי. דתרומה מעליא היא וחייב: או הקדש שלם וחמישים יוסיף עליו חמישיםו דאחי ולא ממשיםו דאחרינא: